1893 — 1973
80 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
(201) 434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
(212) BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 10. СЕРЕДА, 17-го СІЧНЯ 1973 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, JANUARY 17, 1973 No. 10. VOL. LXXX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Вівторок, 16 січня 1973

МИНУВ ТИЖДЕНЬ ПІСЛЯ ТРАГЕДІЇ в Ню Орлінсі, де снайпер чи кілька снайперів позбавили життя семи осіб та багатьох поранили. До цього часу не вдалося вияснити, чи з даху готелю стріляв один, чи два снайпери, а коли їх було два чи більше — то як вони могли проникнути через густий поліційний кордон і втекти.

НА ЛОНГАЙЛЕНДСЬКІЙ ЗАЛІЗНИЦІ ДАЛІ ТРИВАЄ страйк, і останніми днями вже навіть не провадяться переговори між Транспортовим Управлінням і речниками страйкарів із їхньої професійної спілки. Обидві сторони займають непримирені позиції в переговорах, не бажаючи поступатися своїми вимогами. Губернатор Н. Рокефеллер звернувся з проханням до президента Р. Ніксона, щоб Адміністрація втрутилася в той страйк і його припинила. Однак, Адміністрація не може безпосередньо вплинути на перебіг страйку. Треба окремого законопроєкту в Конгресі, який надав би право стейтовим властям втручатися в справи залізниці.

У БРАЗИЛІЇ КЕРІВНИКОМ ПОЛІЦІЇ в місті Форталеза призначили жінку Маргариту Карвальо. Вона здала найкраще іспит з усіх 22 кандидатів на ту посаду.

ТОРНАДО НАД МІСТОМ САН ХУСТО в АРГЕНТИНІ впродовж тільки трьох хвилин завдало великих спустошень: вітром, що мчав із швидкістю понад 100 миль на годину, вбило 50 осіб, поранено понад 300 людей, багато будинків зруйновано дощенту. Навіть такі міцні споруди, як готелі, й ті потерпіли від торнадо.

АМЕРИКАНСЬКА ПОЛІЦІЯ ПОСИЛЕНО ОХОРОНЯЄ будинок совєтського консульства в Сан Франсіско. Люди, які живуть поблизу того будинку, мають забагато надзвичайно ревної охорони, бо вечорами і вночі не можуть спокійно дійти до своїх помешкань. Недавно поліцай зупинив чиновника з банку „Юнайтед Каліфорнія" В. Фріка й запитав, чого він „вештається" поблизу совєтського консуляту? На те розлючений Фрік відповів: „Бачите отой дім? Я живу вже в ньому 30 років!"

СОВЄТСЬКА ПРЕСА ВЕДЕ КАМПАНІЮ проти Японії: спершу „Ізвестія", опісля „Правда" і „Красная Звезда" принесли статті, що закидають Японії відроджування „мілітаризму" й „експансіонізму". Причина: відновлення дипломатичних взаємин між Токіо і Пекіном та збільшування японського військового бюджету із згодою від Пекіну.

В ЮГОСЛАВСЬКОГО ДИКТАТОРА ТІТА ПЕРЕБУВАВ 2 дні з відвідинами єгипетський президент Анвар Садат. Тіто все твердить, що він є одним із „невтральних" лідерів у світі і тому нібито може відіграти ролю мирового посередника між Ізраїлем і арабами. Правдою є, що Югославія не хоче нової війни на Близькому Сході.

У СТОЛИЦІ МАРОККО РАБАТІ РОЗСТРІЛЯЛИ 11-ох старшин летунства, причетних до невдачного атентату проти короля Гассана. Коли король вертався з Европи цивільним джетом — його обстріляли над Середземним морем два марокканські літаки. Король вийшов ціло з тієї атаки і його літак приземлився в Рабаті. З арештованих 220 старшин летунства 177 звільнено, 32-ох засуджено на в'язничні кари від 3 до 20 рр., 11 розстріляно. Голова змови, шеф штабу ген. Мохаммед Уфкір, найбільш довірений короля Гассана, застрілився. Це було рік тому.

СИРІЯ ЗВЕРНУЛАСЯ через радіо до всіх арабських держав за допомогою у зв'язку з останніми іраїльськими налетами проти неї. Але той заклик не мав реального відгуку, бо Єгипет і інші арабські країни „ще не готові" до нової війни.

ДО ТАЇ (СІЯМУ) ПРИБУВ д-р Едвард Теллер, якого називають „батьком водневої бомби", для розгляду можливостей будови каналу, який злучив би Індійський океан з Південно - китайським морем — використавши при будові атомову енергію.

БАНҐЛАДЕШ ЗАПРОПОНУВАВ Пакістанові звільнення 10.000 пакістанців з Банґладешу за 10.000 бенґальців з Пакістану. Але для Пакістану важливішим є звільнення з індійського полону 90.000 пакістанських вояків: Банґладеш не дав ще на це своєї згоди, вимагаючи офіційного визнання його суверенности Пакістаном.

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр потрібно	$1,800,000.00
Останньо вплинуло	$ 5,392.67
Досі зібрано разом	$1,769,744.71
НА ОПЛАЧЕННЯ ТРЕТЬОЇ КАТЕДРИ ЩЕ ТРЕБА	$ 30,255.29

Більші пожертви зложили:

по 1,000.00 дол.: Ксеня й Іван Калмук (Вайтстон, Н. Й.), Олександра й інж. Лев Яцкевич (Філядельфія, Па.);

700.00 дол.: Роман Іваницький — власник ґалянтерійної крамниці зі спортовим одягом в Ню Йорку, Н. Й.;

по 500.00 дол.: Галина й Олександра Глушко (Форест Гілс, Н. Й.), Монаший Чин св. Василія Великого в ЗСА за підписом всеч. о. протоігумена П. Пащака (Асторія, Н. Й.);

400.00 дол.: д-р Михайло Марунчак (Монтреаль, Канада);

192.67 дол.: Микола Шайдицький (Ню Гейвен, Кон.);

по 100.00 дол. зложили: Люба і Євтух Шеремета (Ню Кестл, Делавер), Ольга й Степан Шурко (Чікаґо), Лев Кобринський (Квебек, Канада), адв. Мирон Волошин (Спілуейт, Массачусетс), Антоніна і Василь Кулик (Міннеаполіс), Ілля Бойко (Детройт), Йосафат Дмитрів (Бруклин), Євгенія і Зенон Корчинські (Ріверделл), Орест Припхан (Квінс).

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна відтягати від оподаткування.

Чеки виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

НІКСОН ПРИПИНИВ ВСІ ВОЄННІ ДІЇ ПРОТИ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ

Вашингтон. — Президент Ніксон припинив у понеділок 15 січня ц. р. всі налети проти Північного В'єтнаму, бомбардування його корабельними гарматами та дальше замінування його портів. Дотеперішнє замінування північно-в'єтнамських портів залишається всилі, так само продовжуються стежні лети над Північним В'єтнамом і не припинилися дії американського летунства над Південним В'єтнамом у допомозі військам Південного В'єтнаму в їх наземних боях. Подаючи про це вістку пресовий секретар Білого Дому Роналд Зіґлер кількакратно підкреслив, що це „одностороннє" рішення Президента прийнято з уваги на „поступ" у переговорах Генрі Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами, але рішуче відмовився входити в суть того „поступу" у переговорах. Він відмовився теж сказати будь-що ближче про місію генерала Гейґа, що його Президент вислав до президента Південного В'єтнаму Нгуєна Вана Тіє, як тільки те, що генерал А. Гейґ має „нараджуватись" з названим президентом Південного В'єтнаму як також з лідерами Ляосу, Камбоджі і Таї (Сіяму) у зв'язку з переговорами з в'єтнамськими комуністами. Генерал Гейґ, який був заступником Генрі Кіссінджера і брав участь у всіх засекречених нарадах з в'єтнамськими комуністами про замирення, тепер є заступником шефа штабу Армії. Він прибув уже до Сайґону, де на летовищі привітали його американський амбасадор Елсворт Банкер і високі американські старшини, та негайно, після наради в американській амбасаді, відвідав президента Тіє. Щоденник „Ті Сонг" у Сайґоні, який звичайно приносить правдиві вістки, оперті на інформаціях з оточення президента Тіє, повідомив, що генерал Гейґ привіз новий, виготовлений в останніх нарадах Кіссінджера з в'єтнамськими комуністами проєкт договору про перемир'я і що тепер перемир'я, мабуть, буде проголошене на буддистський Новий Рік, себто 3 лютого ц. р. Пресовий секретар президента Р. Ніксона Зіґлер ствердив, що президент Ніксон „не поставив ніякого штучного терміну для закінчення переговорів з в'єтнамськими комуністами", тільки завжди змагав до найшвидшого осягнення порозуміння. Загально припускають, що припинення тепер усіх налетів і бомбардування на північ від 17-ої паралелі, яка розділює Північний і Південний В'єтнам, сталося на тій основі, що осягнено у Парижі порозуміння, що його підпише не тільки американська, але й південно-в'єтнамська сторона. Оптимістичні вістки про це появилися в різній формі, як сенсація, в усій закордонній пресі.

СКВУ в меморіялі до Об'єднаних Націй таврує СССР

(СКВУ-ПК). — В кінці грудня м.р. від Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців був внесений меморандум, за підписами президента мґра Антона Мельника і генерального секретаря д-ра Святомира М. Фостуна, до генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй, д-ра Курта Вальдгайма. Цей обширний меморандум був поданий із приводу 50-річчя Совєтського Союзу, і в ньому Секретаріят СКВУ таврує політику Москви супроти волелюбних народів, представивши, як вона, здійснюючи свою імперіялістичну політику в новій формі, завоювала молоді національні держави, які постали на руїнах царської імперії, поневолюючи їх та систематично захоплюючи й поневолюючи десятки свободолюбних народів, заганяючи їх примусово в так званий СССР. Секретаріят СКВУ звертається до ООН, щоб вони вимагали від Москви пошанування основних принципів Деклярації Людських Прав, припинення переслідування та звільнення ув'язнених українських інтелектуалістів, молоді і віруючих, які караються у в'язницях, концтаборах і шпиталях для умовохворих. Секретаріят СКВУ домагається, щоб Об'єднані Нації вимагали рішуче від московсько-комуністичного режиму ліквідації його імперіяльно-колоніяльної системи в усіх її формах і привернення повної волі та незалежности всім европейським й азійським народам, поневоленим у комуністичній імперії — СССР. Зокрема Секретаріят СКВУ апелює до Організації Об'єднаних Націй вимагати звільнення України й виводу совєтських військ з українських земель. Копії згаданого меморандуму були розіслані багатьом урядам держав-членів Організації Об'єднаних Націй.

Проф. Олекса Повстенко — архітект і мистецтвознавець — помер у Вашингтоні

Вашингтон. — В понеділок 15 січня ц. р. помер тут після довгої хвороби на 71-му році життя відомий український архітект і мистецтвознавець, автор виданої 1954 року монографії „Катедра св. Софії в Києві", дійсний член Української Вільної Академії Наук проф. д-р Олекса Іванович Повстенко. Народжений 1902 року на Поділлі, після закінчення вищих студій працював в 1929-1934 доцентом Інженерно-Будівельного Інституту в Харкові, з 1935 року, як архітект Народного Комісаріяту Освіти УССР і в 1941-1943 роках був директором Музею Софійського Собору в Києві. Переїхавши на еміґрацію, перебував у Словаччині, потім Німеччині і з 1950 року у ЗСА, де працював в Архітектурному Відділі Капітолю у Вашингтоні. Покійний був автором численних проєктів житлових та громадських будинків в Україні, між ними Науково-Дослідного Інституту Педагогіки в Харкові та Харківської Астрономічної обсерваторії та на еміґрації, в тому числі разом із Ю. Корбіним автором проєкту катедри Пресв. Тройці у Вінніпеґу та інших. Крім монографії про київську Софію, сл. п. Олекса Повстенко був автором альбомів архітектурних пам'яток „Київ" (1946), „Історичних плянів Києва" (1946 р. разом з покійним П. Курінним), „Золотоверхий Київ" (1946) та інших. Покійний був також мистцем малярем і брав участь у мистецьких виставках в Німеччині і в ЗСА. Осиротив дружину Анастасію Матвіївну та сина Юрія з родиною. Панахида за спокій душі Покійного була відправлена у вівторок 16-го січня в похоронному заведенні в Сільвер Спрінґ, Мд. і заупокійна Служба Божа буде відправлена в середу 17 січня о год. 8-ій вечора в українській православній церкві св. Андрея у Вашингтоні. Похорон відбудеться в четвер 18 січня на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 11-ій перед полуднем.

Продовжується русифікація в Україні: кількість видань українською мовою постійно зменшується

Ню Йорк. — Згідно із статистичними даними, вміщеними у щорічнику „Печать СССР в 1971 году", що його видає Всесоюзна Книжкова Палата, підлегла Комітетові друку при Раді міністрів СССР, й останній випуск якого появився у Москві 1972 року, кількість книжкових і періодичних видань в Українській СССР продовжує зменшуватися і так же само, як і минулими роками кількість видань російською мовою перевищає такі ж видання українською мовою. В 1971 році на всіх виданих в УССР 8 068 назв книжок і брошур було 4 613 російською мовою і тільки 3 106 українською та 334 іншими мовами. На всіх 496 періодичних і серійних видань в тому ж році, тобто журналів, праць, наукових записок і бюлетенів, 299 виходило російською мовою і тільки 196 українською, а одне іншою мовою. Українською мовою виходить тільки більше газет — 863 проти 357 російською мовою, але кількість українськомовних газет в УССР зменшилася в порівнанні до 1970 року, коли їх було 936, на 73 назви.

Совєтський бльок готується до европейської конференції безпеки

Москва. — 15 січня тут почалися наради міністрів закордонних справ держав совєтського бльоку з метою накреслити стратегію бльоку у недалеких переговорах з західніми державами в справах европейської безпеки та співпраці. В нарадах беруть участь міністри СССР, Польщі, Болгарії, Східньої Німеччини, Чехо-Словаччини, Угорщини та Румунії. Наради не були заздалегідь заповіджені, але, як інформують, вони були пляновані в часі зустрічі лідерів совєтського бльоку на відзначуванні 50-річчя СССР в Москві в половині грудня м. р. Підготовні переговори в справі загальноевропейської конференції безпеки між західніми европейськими державами починаються 31 січня. Опрацювання власної стратегії є для держав совєтського бльоку важливою справою, бо західні держави вже подали до відома свій проєкт програми нарад, яка включає такі три засадничі точки: а) мілітарна безпека, б) співпраця на відтинку економічному та охорони оточення, в) обмін людьми та ідеями між державами обох бльоків. Коли йдеться про питання безпеки, то західні держави пропонують оформлення двох підкомісій, які вивчали б принципи, на базі яких складалися б відносини між Заходом і Сходом, а також визначити заходи, включно з мілітарними, які б вможливлювали скріплення взаємного довір'я. Співпраця на відтинках економіки та охорони оточення мала б охоплювати торговельні взаємини, індустрійну співпрацю, плянове використовування природних ресурсів, а одночасно заходи щодо комплексної охорони природи, вод і повітря. Найбільш скомплікованою і небезпечною для досягнення совєтсько-західнього порозуміння є проблема вільного обміну людьми та ідеями, на що настоюють всі західні держави і проти чого бороняться СССР та його сателіти. Згідно з пропозицією західніх держав, для здійснення програми обміну людьми та ідеями мали б бути покликані чотири підкомісії, які мали б у своєму віданні окремі аспекти тої програми. В той сам день, коли почалися наради міністрів закордонних справ совєтського бльоку, ТАСС опублікував коментар, критикуючи „повільне темпо" підготовних розмов між обома бльоками, заявляючися одночасно проти того, щоб на підготовній конференції присвячувати окремо увагу військовим проблемам. В західніх колах вважають, що совєтський бльок відкине пропонован західніми державами програму нарад плянованої конференції, яка мала б початися вже в червні 1973 р. Як відомо, в плянах СССР і сателітних держав є добитися леґалізації в Европі політичного статус кво, який оформився після другої світової війни, тобто, щоб західні держави формально визнали захоплення Совєтським Союзом країн Східньої і Центральної Европи.

Папа Павло VI готов посередничити між Ізраїлем і арабами

Рим. — Папа Павло VI і ізраїльський прем'єр Голда Меїр перевели у понеділок 15 січня ц. р. одногодинну нараду. Крім короткого офіційного комунікату, що його проголошено в Апостольській Столиці, інформував про це італійських і закордонних журналістів пресовий речник Апостольської Столиці Федеріко Алессандріні. Він ствердив, що — всупереч попереднім вісткам преси — авдієнція Ґолди Меїр у Папи відбулася з ініціятиви Ізраїлю. Запитана про це згодом журналістами Ґолда Меїр заявила, що вона не вступатиме в полеміку на цю тему. Мовляв, вона „не вломилася" до Ватикану та приїхала після того, як підготовано її приїзд. Загально вважають, що ту нараду підготовив ізраїльський амбасадор у Римі, при італійському уряді, Амєль Е. Наяр, який був разом з Ґолдою Меїр у Папи, при чому приявним там був також ватиканський дипломат, архиєпископ Аґостіно Кассаролі. Папа потвердив своє давнє становище, що Єрусалим, який є святим містом для визнавців трьох монотеїстичних визнань — християнського, могаммеданського й мойсеєвого — повинен мати спеціяльний правний статус та що мир між Ізраїлем і арабами повинен розв'язати також проблему палестинських втікачів. Папа висловив готовість бути посередником між Ізраїлем і арабами, якщо знатиме, що таке посередництво може принести користь справі замирення. Голда Меїр заявила згодом, що Ізраїль не хоче мати суверенної влади над святими для різних визнань місцями і радий порозумітися в цій справі з представниками визнань християнського та мусульманського. З ватиканської сторони підкреслено, що Папа прийняв був свого часу також йорданського короля Гуссейна і зберігає приязні зв'язки з різними арабськими країнами, отже його наради з ізраїльським прем'єром не слід розуміти, як будь-який зворот в політиці Ватикану у користь Ізраїлю.

ХМАРОСЯГ УНС СЬОГОДНІ

Так виглядає сьогодні 15-поверховий хмаросяг Українського Народного Союзу сьогодні. На фото вгорі видно цю могутню будівлю для нових приміщень УНСоюзу „Свободи" від сторони Гудсону. Побіч видно будинок Першого Джерзі Банку, який винаймив для своїх потреб ще три поверхи в будівлі УНСоюзу. На фото побіч видно з віддалі фронтову стіну цієї будівлі. Сталево-бетонова структура хмаросягу готова вже від деякого часу і її вісім поверхів згори вже мають вікна, закладання яких продовжується. Ведеться також інтенсивна праця при внутрішніх інсталяціях: електрифікації, каналізації, інсталяції огрівання і охолоджування тощо. Проте, передбачене на початок цього року закінчення будови та її передача до вжитку тепер припізниться з уваги на страйк працівників ліфтів (елевейторів), який триває від половини минулого року. Цей страйк припізнить ряд інших будов, в самій тільки безпосередній околиці Ню Йорку і Ню

Джерзі, що будуються коштом яких сім більйонів долярів. Згідно з передбачуваннями, ліфти (елевейтори) в будівлі УНСоюзу не будуть заінстальовані швидше, як яких шість місяців після закінчення страйку, що ще триває. Це на такий приблизно час продовжить передачу будинку до вжитку.

Появилася монографія про Віктора Цимбала, мистця і графіка

Ню Йорк. — Під фірмою Української Вільної Академії Наук і за редакцією Святослава Гординського появилася тут розкішним книжковим виданням на 136 сторінках альбомного формату монографія „Віктор Цимбал: Маляр і графік". В монографії, що її видано коштами дружини померлого в 1968 році мистця Тетяни з Михайлівських Цимбал, зібрана в кольорових і чорнобілих репродукціях малярська і графічна спадщина сл.п. Віктора Цимбала, видатного українського мистця, що жив і працював в Арґентині і з 1960 року у ЗСА. Попереджена монографія великою статтею мистецтвознавця С. Гординського про життя і творчість Віктора Цимбала, списком індивідуальних і збірних виставок, в яких він брав участь, реєстром усіх відомих картин мистця і їх власників та короткими резюме із вступної статті англійською й еспанською мовами. Далі на 98 сторінках альбомного формату подані репродукції його малярських і графічних праць (усіх 99). Завершується монографія розділом із особистими ілюстраціями із родинного та професійного життя Віктора Цимбала. Ціна монографії 17.95 дол. Набувати її можна у Дружини мистця: Mrs. Tetiana Cymbal, 4936 N. 13th St., Philadelphia, Pa. 19141, або в Українській Вільній Академії Наук — UVAN, 206 West 100 St., New York, N.Y. 10025.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД ТУСМ АРҐЕНТИНИ

Буенос Айрес. — Третій крайовий з'їзд Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) в Арґентині відбувся тут під кінець м. р. По заслуханні звітів, з'їзд обрав нову управу, яку очолив д-р Ярема Тауридзький, а також схвалив резолюції, в яких м. ін. з'їзд доручив управі „затіснювати зв'язки з молоддю", яка є розташована в провінціях Кордоба, Мендоза, Місіонес, Чако і Формоза", а також „звернути увагу на сусідні країни Параґвай і Бразилію". Д-р Ярема Тауридзький був обраний членом Світової управи ТУСМ на конгресі ТУСМ у вересні 1972 р. Тепер як голова крайової управи він виконуватиме функції одного зі заступників голови Світової Управи ТУСМ.

ЩЕ Є ДВА МІСЦЯ НА ПОЇЗДКУ ДО АВСТРАЛІЇ

З Т-ва за патріярхальний устрій ПУКЦеркви інформують, що на поїздку-прощу до Австралії з нагоди Евхаристійного Конґресу в днях 13-18-го лютого ц. р. є ще два вільні місця, з яких можна скористати. Зголошуватись треба до Аґенції Ковбаснюка в Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Болюча втрата

Відхід у засвіти кожної людини залишає смуток в колі найближчої родини, в гурті близьких приятелів. А відхід у засвіти людини такого формату, як Євген Вертипорох, і на такому становищі, яке він займав, крім смутку і жалю викликає ще й тривогу: чи можна її заступити, чи можна виповнити ту прогалину, що її вибила в нашій громаді невблаганна смерть?

Професор Євген Вертипорох — учений і громадянин. Вийшовши з лав Пласту і рядів Української Галицької Армії, мав надзвичайно чітке вичуття громадських справ, громадських болячок. Тип науковця, учений хемік, — мав відразу до демагогії, до самореклями, до пустомельства. Спокійний, зрівноважений, водночас погідної вдачі, схильний добачати в усьому радше світлі, як темні сторінки, і стараючись завжди мирити, а не розсварювати, він користувався пошаною і глибокою, щирою симпатією в усіх, які його знали, і ще глибшою у тих, які з ним співпрацювали. Як голова НТШ в Канаді він зумів згуртувати в цій установі всіх тих, які хотіли працювати науково й визнавали ті ідейні основи, на яких завжди спиралася ця найстарша українська наукова установа. Тому після смерти професора Романа Смаль - Стоцького він став наче автоматично першим кандидатом на президента Головної Ради НТШ, себто тієї верхівки, яка об'єднує крайові Товариства ім. Шевченка в ЗСА, Канаді, Европі, й Австралії.

Професор Євген Вертипорох відійшов цілком несподівано, втішаючись до останніх хвилин свого життя добрим здоров'ям. Відмовив йому послуху найбільший скарб — серце. Він болів своїм серцем за долю рідної України і за всі труднощі у вільній українській громаді. Він умів вислухувати й сприймати всякі критичні завваги, бо мав те почуття автокритицизму, що його мають власне тільки люди понад пересічну міру, які самі себе не вивищують над інших. Тому він був ідеальний для співпраці й у співпраці з однакодумаючими й інакшодумаючими. Його відсутність болюче відчуває не лише увесь світ українських вільних науковців саме у цьому ювілейному році НТШ, але й уся широка вільна громада.

Позбуваються дисидентів

Протягом останніх двох місяців советський режим дозволяє виїхати із Советського Союзу вже другому видатному советському дисидентові, ідеологічному противникові встановленої там комуністичної системи. Згідно з пресовими повідомленнями, одержав дозвіл на виїзд учений біолог Жорес А. Медведев, колишній старший науковий співробітник Всесоюзного Науково - Дослідного Інституту фізіології і біохемії в Обнінську біля Москви, автор виданої за кордоном книжки „Піднесення й упадок Трохима Д. Лисенка" з ревеляціями про придушування наукових дослідів в період Сталіна та Хрущова і трактату „Хто божевільний?" із розкриттям процедури і знущань у советських психіятричних лікарнях. В грудні минулого року з таким самим дозволом виїхав із Советського Союзу до ЗСА для доповідей в Колумбійському університеті про правно - судову систему в СССР советський фізик Валерій Н. Чалідзе, ініціятор і співзасновник очолюваного акад. А. Сахаровим Комітету прав людини.

Після прибуття Валерія Чалідзе до ЗСА до нього з'явилися представники советської амбасади й, одержавши підступом його пашпорт, повідомили про відібрання йому советського громадянства. Треба думати, що подібна процедура повториться й у випадку з невигідним кагебівському режимові в СССР Жоресом Медведєвим, і що йому також відберуть громадянство таким чи іншим способом.

Дозволяючи на виїзд провідних дисидентів із Советського Союзу, советський режим повертається до такої ж стосованої ще за Леніна і початково за Сталіна практики обезголовлювання і поступової ліквідації таких чи інших опозицій в Советському Союзі. Ще за Леніна одержували дозволи на виїзд численні представники російських соціял - демократів і згодом за Сталіна користали з таких дозволів Троцький і його прихильники. Все це робили кремлівські можновладці з єдиною метою: позбутися легким способом провідних опозиціонерів, не даючи їм можливости стати героями чи й мучениками.

У стосованій колись і тепер советським режимом практиці характеристичний один момент: користали з неї здебільшого російські опозиційні діячі. Не було випадку, щоб одержували такі „дозволи" на виїзд представники національних опозицій, в тому числі й українці. Таким не дозволяли виїздити за кордон: їх фізично ліквідували або в найкращому випадку замикали в тюрми чи в табори суворого режиму.

В ЮГОСЛАВІЇ ПРИПИНЯЮТЬ, В ПОЛЬЩІ ПРОПОНУЮТЬ ПОЛІТИЧНІ ДИСКУСІЇ

Від часу розриву з СССР Югославія вважалася за країну, де в якійсь мірі допускалося дискусію на політичні теми і де можна було свобідніше інтерпретувати вчення Маркса і марксистську філософію. Очевидно, не йшлося тут про вільну дискусію і вільну думку, як це розуміють на Заході, але тільки про досить далеко посунену лібералізацію на цьому відтинку. Правда, автори таких критичних поглядів, як, наприклад, Джілас чи Михайлов, не могли знайти зрозуміння в Тіта і його прибічників, але цілий ряд югославських професорів і політичних письменників та журналістів могли писати критичні студії і статті на тему системи і марксизму упродовж довгих років, і ніхто їх не притягав до відповідальности.

В другій половині минулого року ця ситуація змінилася, і збоку югославського комуністичного проводу залунали голоси з вимогою припинити ліберальний курс, бо, мовляв, це загрожує катастрофою для режиму. Ліга Комуністів Югославії поставила на порядок дня питання абсолютної виключности к о м уністичної доктрини і безумовне право комуністичної партії на контролю всіми проявами ідеологічного, політичного і культурного життя країни. Наслідування „з а х і дніх взірців" у літературі, пресі і соціяльному житті офіційно затавровано як злочин і порушення „чистоти" комуністичної партійної лінії. В промовах комуністичних лідерів знову можна було почути слова про „ворогів народу", про загрозу „розкладових буржуазних впливів" тощо. На індексі почали появлятися щораз нові твори, щораз нові випуски журналів почали підпадати конфіскаті.

„Ідеологічна офензива" розгорнулася також (і чи не найсильніше) на відтинку югославських університетів, які нібито перетворилися на гнізда „ліберального розкладу". Десятки професорів опинилися під обстрілом безоглядної критики збоку партійних чинників і контрольованої ними преси. Але на критиці не зупинилася акція проти „ліберальних" професорів. Не зважаючи на охорону, яку дає університетським професорам закон про автономію університетів, вживається заходів, щоб критично наставлених до режиму професорів звільнити з праці. В обличчі безпосередньої загрози стали такі відомі вчені, як Світозар Стояновіч, Любомір Тадіч, Міхайло Марковіч, Небойша Попов, Тріва Інджіч. Видання „Праксіс", в якому була опублікована стаття Стояновіча, сконфісковано. Під кінець грудня 1972 р. сербський Найвищий Суд підтвердив вирок нижчого суду про конфіскату книжки проф. Марковіча „Переоцінка", головно за розділ, де говориться про „структуру влади в югославському суспільстві і дилему революційної інтелігенції".

Вся ця кампанія на відтинку „ідеологічної чистоти" зійшлася з вістками про зріст „н а ц іоналістичних" тенденцій серед населення Хорватії. Спостерігачі югославської дійсности висловлюють здогад, що фактично загроза збоку націоналізму серед несербських національностей і тенденції до унезалежнення від Београду були безпосередньою причиною зміни в політиці югославської компартії. На думку цих спостерігачів, загальна лібералізація і вільніша політична дискусія дали поштовх до дискусії над питаннями н а ц іональних відносин в Югославії, а вслід за цим над правами окремих національних груп у системі югославської федерації.

Загально вважають, що за пляном Тіта комуністична партія мусить за можливо найкоротший час відновити свою контролю в Югославії, щоб зліквідувати всі прояви дисидентства та „ідеологічних ухилів", які лежать в основі відосередніх тенденцій і можуть спричинити розпад Югославії. У першій мірі в цілій країні мусить бути припинена вільна дискусія, а зокрема критика політики партії і режиму.

За заявою Тіта, не йдеться тут про зворот в сторону СССР чи застосування сталінських методів. „Югославія не йде нікуди, — говорив 80-літній маршал під час своїх відвідин Словенії. — Югославія залишається стояти там, де вона є тепер". Не зважаючи на такі і подібні заяви, в Югославії продовжується затиск вільної думки і робляться всі можливі намагання, щоб припинити вільну дискусію.

Польські комуністи за вільну дискусію

Із закликом до вільного обміну думками звернувся був ще два роки тому теперішній польський лідер Едвард Ґерек, заявляючи, що тільки дискусії на теми, які мають ключове значення для Польщі, можуть охоронити суспільство і державу „від громадянської війни". На тему вільної дискусії висловився недавно польський комуніст Станіслав Цеіліховський, редактор „Глосу Вибжежа", гарети, що появляється в Ґданську. За словами Целіховского питання *публічної* дискусії „тепер у моді", але цього ще замало. Щоб справу дискусії і вільного обміну думками поставити на належному рівні, треба забезпечити двосторонній обмін інформаціями: знизу вгору і згори вниз. Інформація згори вниз має вже свої канали, але інформація знизу вгору далі бʼється на різних адміністративних щаблях.

„Публічна опінія має велику ролю у функціонуванні соціялістичної системи", — заявив Цеіліховський, додаючи, що збоку офіційних чинників ідуть намагання „стимулювати публічну реакцію". Це офіційно зветься „консультативною с и с темою", яку підтримує Е. Ґерек. Наприклад, кожна пропозиція змін на такому чи іншому відтинку політичного або економічного життя має бути подана на розгляд заінтересованих груп, підприємств тощо і лише по ґрунтовній консультації та обміні думками на стосовну тему таку зміну уряд впроваджує в життя.

Ця спроба притягнути ширші кола громадянства до процесу формулювання політики не виявилася, однак, успішною, бо ініціятива партійних і урядових чинників не знайшла, як сказав Цеіліховський, зрозуміння і підтримки серед громадянства. Причина цього була в браку довір'я до партійної ініціятиви, очевидно, враховуючи ввесь дотеперішній досвід.

Які будуть реальні наслідки згаданої ініціятиви і чи в Польщі публічна опінія, сперта на вільному обміні думок і дискусії, зможе розвинутися і відігравати якусь позитивну ролю, покищо важко щось точного сказати. Цю тенденцію, однак, варто мати на увазі тепер, коли протилежні процеси спостерігаємо в Югославії, де у свій час зродилася була така сама ініціятива, знайшовши сильний відгомін в житті народів Югославії. В Польщі, яка є однорідною під національним оглядом державою, така ініціятива може також принести специфічні наслідки, але ледве чи ці наслідки будуть сприйнятні для комуністичної системи, яка за своєю природою несумісна з вільною дискусією і „лібералізмом" на відтинку ідеології.

м. с-ий

Степан М. Горак

В УКРАЇНСЬКІЙ СПРАВІ

Минулорічні американські вибори вже за нами, і тепер проходить процес обчислювання втрат та виграшів з усіма консеквенціями для учасників політичного змагу. Коли мова про український аспект тих же виборів, то слід відмітити, що, мабуть, уперше в історії нашого поселення в Америці українці віддали свої голоси в більшості за Республіканську партію. І так, наприклад, останнє число „ГОП Нешенелітіс Нюз" за грудень 1972 р. стверджує, що з усіх етнічних груп українці стоять на першому місці в числі виставлених для республіканців добровільних виборчих працівників. Відтак ідуть мадяри, поляки, італійці та інші. Це звичайно великий успіх, який не сміє залишитися тільки паперовим призианням без узгляднення наших аспірацій та потенціялу. В політиці немає сантиментів, і тут виключно володіє засада жадати належного, і це тим більше для нас, оскільки в минулому нас із зрозумілих причин воліли переочувати, а як треба, то „чарувати усміхом". З цим нам слід покінчити, і нехай інші бавляться в гру скромних, а ми повинні виставити рахунок для вирівняння.

Правда, в Республіканському національному комітеті починають уже розуміти дух часу і зміну настроїв в усій Америці, і тому звідтам ми одержали вістку, що рішено відновити т. зв. „Банк етнічних талантів" із заміром допомогти в підшукуванні праці для більшого числа етнічних американців. Звичайно, тут в першу чергу мова йде про тих, які активно були заанґажованими у виборчій кампанії і можуть тим виказатися. Повідомляється також, що є дві категорії номінацій - посад: 1) почесні іменування в цілий ряд комісій, які стоять до диспозиції Президента ЗСА і 2) позиції вищого ступня кар'єри в різних департаментах у Вашингтоні.

Особи, які заінтересовані в урядничій праці, повинні виповнити форму 171 і переслати її безпосередньо до даного департаменту разом із повідомленням про це „Герітедж Ґрупс Дівіжен" при головній кватирі Республіканського національного комітету в Вашингтоні для евентуальної підтримки збоку партії. В усіх випадках слід інформувати п. Лешло Паштора, який доцінює український вклад і радо служитиме порадами та всіма потрібними інформаціями.

Ці речі подаємо до загального відома через українську пресу, бо це єдиний шлях у наших обставинах не тільки заохотити, але й поінформувати нашу громаду про наявні можливості.

Число українців - урядовців певно не є зависоким, і нам усім слід подбати про те, щоб наша громада у Вашингтоні зросла вдесятеро і щоб наші люди були заступлені в усіх відділах федерального Уряду. Нам це належить, і слід цього вимагати, зокрема молодшим особам з університетською освітою. Треба інформувати себе взаємно, підтримувати всіма засобами наші індивідуальні і суспільні намагання, треба визбутися заздрости, зневіри та невіри в себе.

Беручи відсотково, нам належить приблизно 20 тисяч позицій у федеральному Уряді — себто лише один відсоток числа державних урядовців. А проте, це число скріпить наші позиції на всіх відтинках включно із нашими фінансовими спроможностями. Ми повинні стати більш аґресивними, щоб використати всі засоби та шляхи, і тоді не стане нам часу на нарікання.

ЩО ПИШУТЬ ІНШІ

ІНФЛЯЦІЯ — ГОЛОВНА ТЕМА АНГЛІЙСЬКОЇ ПРЕСИ

Лондон. — В огляді англійської преси за останні дні Британська Інформаційна Служба відзначає, що вістки про інфляцію переважають на перших сторінках, а зокрема про такі її три аспекти: намагання уряду її перемогти, її вплив на торгівлю Британії та вплив на ціни харчових продуктів. „Ф а й н еншел Таймс" пише, що у зв'язку з браком успіху в розмовах на тему боротьби з інфляцією між представниками уряду працедавців та професійних спілок було необхідним встановити обов'язкову контролю цін, залишаючи деякі можливості для продовжування переговорів щодо заробітної платні між керівництвами та професійними спілками. В оцінці газети „контроля мусить продовжуватися довгий час, а не кілька тижнів, навіть якщо у висліді не буде в тому підтримки збоку професійних спілок".

Ситуацію у Великій Британії погіршує той факт, що впродовж листопада - грудня 1972 р. зріс торговельний дефіцит, який був, як пише лондонський „Таймс", „подувом холодного вітру для населення, що не було свідоме загрозливого стану на цьому відтинку".

За словами газети „Ґардіян", англійці повинні бути приготовані на те, що цей торговельний дефіцит у 1973 році буде більший, як у 1972 році, а „Файненшел Таймс" заповідає, що обмінна стопа фунта буде знову змінена, якщо Британія має узгіднити свою грошову політику з Европейською Економічною Спільнотою. Нова девальвація фунта створить в Англії нові труднощі. Населення Британії відчуває ріст цін на харчі, зокрема на волове м'ясо. Незадовільне постачання м'яса в Англії має вплив на його ціну, і тому окремі газети пропонують заборонити чи обмежити експорт волового м'яса.

ГРУЗИНСЬКИЙ МУЗЕЙ Т. ШЕВЧЕНКА

Заходами грузинських учнів у школі ч. 66 в столиці Грузії Тбілісі заснували Музей Т. Шевченка. Деякі експонати одержали грузинські діти від Музею Т. Шевченка в Канаді, від книгарні „Сяйво", від учнів Бучанської школи тощо. „Літературна Україна" з 9 січня сповістила, що „багато експонатів виготовили самі грузинські школярі, кращих із старшокласників навчено на екскурсоводів".

РОСІЙСЬКІ ПІСНІ В „МОЛОДІ УКРАЇНИ"

Орган ЦК комсомолу УССР, газета „Молодь України" сприяє російщенню української молоді, продовжуючи публікувати російські „пєсєнкі". Найновіша була надрукована 6-го січня ц. р. під назвою „Полинь", слова Р. Рождественского, музика О. Пахмутовой. У ній є такі банально - міщанські слова, як „Ох, нету сладости, ох нету радости, полыни я нарву и себе гнездо совью" ...

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО ІКЕРА, ПАТЕФОН І ГАРВАРД

Тиждень тому я писав до Вас, щоб вмістили оголошення такого змісту: „Замість патефона для пана Ікера, складаю 150 дол. на ФКУ". Коли жінка прийшла з порадою, щоб, замість платити за оголошення, додати гроші на катедру, а як якась фірма, що продукує платівки, не подарує панові Ікерові патефона, то в нашім гаражі є патефон доброї марки (тільки вийшов з моди), який ми можемо йому послати. Каже жінка: „Дай двісті, доб'єшся до добродія, а від добродія до мецената, а то вже не так тяжко". Так, як той жид виїжджав з СССР до Америки: найтяжче було йому дістатися з СССР до Палестини, а з Палестини до Америки то так, як з Арізони до Каліфорнії.

Нині я одержав листа від шановної касирки, пані Уляни Дячук, яка зукраїнізувала моє прізвище на „Ґадз" (шкода, що не „Ґедз", це вже було б зовсім по-українському). Щиро вдячний. Лист мене і втішив і засмутив. Утішив тому, що як би не було приємно одержати листа від симпатичної пані. Лист прийшов тоді, як мою жінку мучила цікавість, і не було в хаті спокою; хто її лінійник (який вона вкладала до конверт, як адресувала святочні побажання, щоб рівно виходило), для жарту відіслав, який вона через помилку вислала в однім із сто двадцяти поздоровлень. Надавець листа не подав адреси, ще й друком заадресував. Засмутив мене лист, бо виходить, що не велике число жертводавців, коли пані Уляна має час висилати подяки за такі скромні пожертви. Тарнавський мусів би „загайрувати" гарем секретарок (думаю, що йому жінка не боронила б мати секретарок, бо він усю енергію присвятив катедрі), щоб дякувати за такі пожертви.

З нагоди наших Свят (незалежно від того, хто коли святкує, тут перші свята звуть латинські, другі „наші") шлемо Вам з дружиною найщиріші побажання кріпкого здоров'я, щоб могли видержати всі незаслужені напасті, які на Вас чекають у новому році. Борони Вас, Боже, від наймудріших з мудріших типу Ю. С. з „Нової Зорі". Щоб вірші типу І. Д. з Л. А. вносили відпруження в редакції. А як буде таке, що треба кричати „ґевалт", покличте пана Ікера. Він це переробить на весело. Дай, Боже, щоб завершилася Українська Наукова Твердиня в Гарвардському університеті.

Остап Ґац
Ґлендейл, Каліф.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВИПУСК VI

Березень 1972

(15)

Мабуть, таки не дотягнули ще чехів і словаків до „справжнього" марксизму-ленінізму, бо в них існують досить чіткі мовні кордони між двома республіками і не існує національної ворожнечі та почуттів національної винятковости. А у нас у Прибалтиці та Закавказзі, незважаючи на відсутність мовних кордонів, треба пояснювати місцевим жителям, що ти не росіянин, щоб до тебе почали краще ставитися (знаю із власних спостережень). Що це? Досі ще „пережитки" чи вже наслідок Вашого „інтернаціоналізму" і прагнень стерти „мовні кордони"?

∴

64. „Інтернаціоналізації економічного, політичного і культурного життя радянських націй і народностей він протиставляє „здорове соціально-економічне змагання самобутніх республік (на відміну від теперішньої зрівняйлівки і обезличини)" ... Соціалізм знає лише один вид змагання — трудове".

(Б. Стенчук, стор. 151)

В такому разі треба остаточно вирішити, що Югославія — не соціалістична країна, як сказав колись Ваш „батько і вчитель" Сталін. Бо ж там якраз і практикується соціально-економічне змагання союзних республік.

∴

65. „Виступаючи проти єдиної спільности радянських націй і народностей, він ратує за те, ... що слід повернутися до „національних військових формувань" ... Він не хоче й знати, що військові формування підлягають єдиному військовому командуванню і завдяки цьому забезпечується надійний захист від зовнішньої агресії".

(Б. Стенчук, стор. 152)

Нібито, якби існували національні військові формування, які, до речі, теж підлягали б єдиному союзному командуванню (в армії така централізація таки необхідна), то захист від зовнішньої агресії був би менш надійним! А чому це навіть при єдиному союзному командуванні і відсутності національних формувань мешканці УРСР не можуть служити на території своєї республіки і політико-виховна робота серед них не може вестися українською мовою? Адже армія стала одним з найактивніших способів русифікації.

Якщо ж торкнутися „національних військових формувань", які Ви так засуджуєте, то це думка зовсім не Дзюбина, а Ленінова. В 20-ті роки такі формування існували: було кілька українських дивізій, дивізії й полки інших націй. Були національні формування і під час Великої Вітчизняної Війни — дивізії грузинські, вірменські та інші (деякі з них проіснували аж до початку 50-х років).

Коли треба було надати республікам вигляду більшої „суверенности" і послати хоч деякі з них до ООН, Сталін навіть законодавчо оформляв створення військових формувань республік.

„Товариші депутати!

... Досі союзні республіки брали участь у загальній справі створення, організації і озброєння Червоної Армії. Наша армія створювалась як загальносоюзна армія, а окремих військових формувань республік не існувало. Тепер пропонується ввести військові формування республік, які повинні бути складовими частинами Червоної Армії. В зв'язку з цим виникає потреба у створенні Наркоматів Оборони в союзних республіках ...

Пропоноване перетворення Наркомзаксправ і Наркомату Оборони є н о в и м к р о к о м в п е р е д у р о з в'я з а н н і н а ц і о н а л ь н о г о п и т а н н я у Радянському Союзі. Це перетворення безпосередньо відповідає принципам нашої ленінсько-сталінської національної політики. Проведення такого роду заходу в даний час означає, що Радянська держава досягла нового ступеня свого розвитку, перетворюючись на на більш складний і повнокровний організм..." (З доповіді В. М. Молотова у Верховній Раді СРСР 1 лютого 1944 року).

Бачите, навіть Сталін (устами Молотова) всього 25 років тому „визнавав", що утворення національних військових формувань є „новим кроком вперед". Інша річ, що цей новий крок закінчився тим самим, що й планована Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти в 1965 році українізація вузів УРСР.

∴

66. „Якщо провести аналогію між тим, що патякають борзописці з націоналістичних листків і що проповідує І. Дзюба, то можна з певністю сказати: яблуко від яблуні недалеко покотилося" (Стенчук, стор. 18); *„І. Дзюба насправді пропагує національне недовір'я і з злосливим сарказмом виступає проти всебічного обміну між братніми радянськими народами" (стор 22); „І. Дзюба, який виявив себе як фальсифікатор, виступає за тими ж напрямними, які розвивають буржуазні ідеологи, нападаючи на національну політику КПРС" (стор. 64-65); „Наслідуючи прийоми жовтої преси, І. Дзюба намагається довести, що на Україні сьогодні існує українофобство ... в канібалізмі звинувачує І. Дзюба мало не ввесь російський народ" (стор. 133); „... він кидає на ввесь світ звинувачення Комуністичній партії України і Урядові УРСР, що нагебто вони допускають в республіці українофобію. Таке може заявити або блазень, або політичний провокатор, який, мабуть, хотів би на Україні організувати погроми і братовбивчу різню" (стор. 133); „...він не зупиняється перед* зловорожими випадами, брудною лайкою на адресу КПРС ..." *(стор. 139); „Він взагалі ніде в позитивному плані не веде мови про комунізм, а лише* глумиться з комуністичних ідей" *(стор. 153); „Оскільки ж він ввесь час виступає проти існуючих „партійних інстанцій", центр яких знаходиться в Москві, на відокремлення від якої він ввесь час наполягає,* то останнє можна витлумачити в будь-якому політичному розумінні" *(стор. 154); „Буржуазні націоналісти, в тому числі І. Дзюба, протягують думку, що Радянському Союзу, народам, які його населяють, потрібні інші права і інші свободи, ніж ті, що ними ми володіємо в себе — буржуазні, націоналістичні* (виявляється, бувають „націоналістичні" свободи — В. Ч.)" (стор. 157); *„... щоб національне, національні почуття перекрутити і, завдяки цьому, використовувати* як засіб боротьби за зміну державного устрою СРСР ... *Таку ж думку проводить підтекстом І. Дзюба" (стор. 158); „звернення, до марксистсько-ленінських документів і термінології для маскування своїх ідей і настанов не є випадковістю" (стор. 164-165); „І. Дзюба намагається оживити збанкрутілі ідеї українського буржуазного націоналізму, він переспівує антирадянські виступи сучасних антикомуністів" (стор 167);* і т. д., і т. п.

(Продовження буде)

Закінчення Сковородинського року

Ню Йорк. (ОУПС) — На закінчення Сковородинського року 1972 відбулися тут дві доповіді в пошану українського філософа Григорія Савича Сковороди.

Перша з них відбулася в рямках річного з'їзду Американської Асоціяції Славістів (ААТСЕЕЛ) в готелі Статлер - Гілтон при участі американських та канадських славістів і україністів. Професор Яр. Рудницький виголосив доповідь про Сковороду по-англійськи, з'ясовуючи його філософічну систему й значення в історії української духовости.

Другу доповідь українською мовою виголосив проф. Рудницький на спільному зібранні Наукового Товариства ім. Т. Шевченка та алюмнів Українського Вільного Університету в Українському Інституті Америки в Ню Йорку 29-го грудня 1972. Зібранням проводив голова проф. Василь Лев, секретарював проф. В. Стецюк. У своїй доповіді проф. Рудницький підкреслив, що в 1972 р. УВУ запланував міжнародну акцію для вшанування Сковороди й його доповіді на ААТСЕЕЛ, теж і на згаданому зібранні, зв'язані з ініціятивою УВУ. У дальшому він торкнувся „конспірації мовчання" про Сковороду на Заході, а зокрема в енциклопедіях таких, як „Амерікана" чи „Британіка", що їх м. ін. передплачують українці у вільному світі без ніяких заходів у справі покращання українікн в цих довідниках. Окремо він обговорив мову Сковороди та його світогляд. Після доповіді відбулася довша дискусія.

У МОСКВІ ПІДПИСАНО умову між сов. урядом і компанією Дженерал Електрік про поширення електричних проводів в СССР та введення різних поліпшень з ділянки електротехніки.

Січневі Роковини в Клівленді

Клівленд, Огайо (І. Ф.) — Дні Української Державности наша громада відзначатиме тут в суботу 27 січня 1973 року в готелі „Голянден Гауз Готель", Бенкетом о год. 7:30 вечора. Святочну промову виголосить сенатор Павло Юзик з Канади, а в мистецькій програмі виступить соліст - баритон Ярослав Щур з Вінніпегу — Канада. У бенкеті візьме також участь проф. Лев Добрянський, президент УККА, мейор міста Клівленду Ральф Перк, члени міської Ради, представники політичного світу і етнічних національностей метрополітального Клівленду. Під час бенкету наша громада надилить мейора міста Перка Шевченківською Нагородою Волі, за прихильність і працю для української справи. Нагороду вручить президент УККА проф. Лев Добрянський при співучасті голови у 30-Філії УККА мґра Василя Ліщинецького і членів Управи. Ральф Перк був ініціятором і вже довгі роки головою Комітету національностей, кожного року він організує і очолює Тиждень поневолених народів, звичайно виголошує головну промову, сприяє всім національностям у їх праці і починам, а зокрема українській групі. Він перший з мейорів міста особисто бере участь у наших національних святах і імпрезах. Багато інших національних груп вже вручили йому свої найвищі відзначення, українці зроблять це в 27- січня ц. р. в день Української Державности.

22 січня 1973 р. о год. 5-7 вечора в залі міської Управи - Ратуші відбудеться „Український Вечір", в програмі якого буде підписання Проклямації Українського Дня, виступ танцювальної групи СУМА під мистецьким проводом Богуславського та ін. Така проклямація буде підписана також мейором міста Парми. Українські прапори будуть вивішені на ратушах Клівленду і Парми, а також на міській площі в центрі міста. У всіх українських церквах, православних і католицьких, будуть відправлені Служби Божі в намірені Українського Народу.

Після бенкету і мистецької програми та відзначення мейора міста, відбудеться баль з участю оркестри Г. Кузбера. Квитки вступу вже можна набувати в українських крамницях, кредитівках та в членів Комітету, до 20 січня 1973 року.

Д-Р НАДІЯ КМЕТА-ТЕРЕБУС ОРДИНУЄ В НЮ ЙОРКУ І ЙОНКЕРСІ

Ню Йорк. — Відома лікар-дентист д-р Надія Кмета-Теребус ординуватиме з 15-го січня в Ню Йорку і в сусідньому Йонкерсі, Н. Й., де зростає українська громада. У Ню Йорку її дентистична канцелярія при 243 Схід 14-та вулиця буде приймати клієнтів у четвер, п'ятницю й суботу, замовляти телефонічно на: AL 4- 0010, а в Йонкерсі — кожного понеділка й вівтірка, при 282 евню Девоє, телефонувати (914) YOnkers 9-0077.

Бінґгемтон готовиться до урочистої зустрічі Січневих Роковин

Бінґгемтон (Е. В.). — Українці міста Бінґгемтону, Н. Й. та сусідні громади: Джонсон Сити і Ендікот, в понеділок 22 січня 1973 р. уже в п'ятнадцяте вивісять на своїх міських Управах українські соборницькі прапори, а мейори дотичних міст проклямують цей день „Українським Днем".

Свято вивішення прапорів попередить в неділю 21 січня ц. р. в залі української православної парохії св. Івана Хрестителя в Джонсон Сити святочний бенкет, на якому виступлять місцеві самодіяльні мистецькі гуртки, а головну промову українською і англійською мовами виголосить п-і Маруся Бек з Детройту. Передбачено участь у святкуваннях репрезентантів американського офіційного світу та інтерв'ю п-і Марусі Бек для двох місцевих щоденників та двох телевізійних станцій. Свято спонзорує Відділ УККА в Бінґгемтоні під головуванням представника молодшого покоління інж. Віталія Галича.

Запрошується до участи у ці два дні всіх українців згаданих міст та околиці.

ГРУПА НАУКОВЦІВ З МАССАЧУСЕТСЬКОГО Інституту Технології вивчила й визначила будову протеїнових молекул, які відіграють найголовнішу ролю в житті кожного живого організму. Протеїнова молекула нагадує своєю структурою кількаповерховий будинок, у якому кожній цеглинці призначена своя роля. На основі пізнання структури таких молекул науковці сподіваються докладніше вивчити причини змін в молекулах, як ракових так і вірусного характеру.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у ЗСА
повідомляє у глибокому смутку, що в понеділок, 15 січня 1973 року
помер після довгої хвороби
Дійсний Член УВАН

Проф. д-р ОЛЕКСА ІВАНОВИЧ
ПОВСТЕНКО

мистець, архітект і мистецтвознавець, автор монографії „Катедра св. Софії в Києві" та багатьох праць з історії українського мистецтва.

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного була відправлена у вівторок 16 січня ц. р. в похоронному заведенні Гайнеса і Рінальді у Сілвер Спрінґ, Мд. В середу 17 січня о год. 8-ій вечора буде відправлена Заупокійна Служба Божа в українській православній церкві св. Андрея у Вашінґтоні і в четвер 18 січня о год. 11-ій ранку відбудеться похорон на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Дружині Покійного Анастасії Матвіївній і синові Юркові з родиною висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА і
ДИРЕКЦІЯ ХЕМІЧНО-БІОЛОГІЧНО-МЕДИЧНОЇ СЕКЦІЇ НТШ

з сумом повідомляють Членство НТШ, Прихильників і Добродіїв української вільної науки та все Громадянство, що 12-го січня 1973 року попрощався з тим світом на 75-ому році життя

проф. д-р дипл. інж.
ЄВГЕН ВЕРТИПОРОХ

Президент Головної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка, основник і довголітній Голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді, дійсний член і заступник директора Хемічно-Біологічно-Медичної Секції НТШ, почесний доктор УТГІ, довголітній асистент Хемічного Інституту Політехніки в Данціґу, професор загальної хемії Державного Медичного Інституту у Львові, а згодом професор і декан Відділу Фармац. Хемії Львівського Інституту, професор загальної хемії УНРРА університету в Мюнхені, професор і декан Фармац. Факультету УТГІ в Мюнхені, професор хемії УВУ, визначний науковець і автор численних наукових праць з ділянки фармац. хемії, учасник визвольних змагань в рр. 1918-20, заслужений громадський і суспільний діяч.

Похорон відбудеться в суботу, 20-го січня 1973 р. в Торонті.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Достойній Дружині і Рідні Покійного складаємо цією дорогою щирі слова співчуття у їх тяжкому горю.

КОЛИШНІ СТУДЕНТИ ПОЛІТЕХНІКИ в ДАНЦІҐУ
з сумом повідомляють, що їхній Визначний Колега відійшов у Вічність, ненадійно, в п'ятницю 12-го січня 1973 р. в Торонто.

Проф. інж. д-р
ЄВГЕН ВЕРТИПОРОХ

Народжений 1898 р. в Ліпках Королівських, Галичина, склав в 1926 р. іспит дипл. інженера хемії на Техніці в Данціґу, в 1929 р. захистив з відзначенням докторську працю і став науковим асистентом при катедрі органічної хемії цієї ж високої школи. Основник і перший Голова Т-ва Українських Студентів Хемії („Смолоскип") в 1928 р. Останньо брав активну участь у Зустрічі Данціґерів з нагоди 50-ліття студій, в жовтні 1972 р. на „Союзівці" та ввійшов в склад Архівної Комісії Данціґерів.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Висловлюємо глибоке співчуття Достойній Дружині, нашому Колезі інж. Леоніді Хромовській-Вертипорох і Рідні.

КОЛИШНІ КОЛЕГИ

У безмежному смутку ділимося болючою вісткою з Родиною, Друзями і Знайомими, що в п'ятницю 12-го січня 1973 р., о год. 10-ій ранку, несподівано, упокоївся в Бозі, на 75-му році життя

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ ЧОЛОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ, ТЕСТЬ, СВАТ і ВУЙКО

бл. п. проф. д-р інж.
ЄВГЕН ІВАН ВЕРТИПОРОХ

ПАНАХИДИ відбудуться в четвер 18-го і п'ятницю 19-го січня 1973 р., о год. 8:30 веч. в похоронному заведенні Кардинала при Аннет вулиці в Торонто.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 20-го січня 1973 р., о год. 9-ій ранку з церкви св. о. Миколая при Белвуд і Квін вул. в Торонто.

В глибокому смутку:

дружина ЛЕОНІДА
доньки ХРИСТИНА і БОЖЕНА
зяті ВОЛОДИМИР і ОЛЕГ
сестра ІРЕНА
внуки ДАНЬО, ОЛЕСЬ, ЛЮБКО, ОЛЕНКА, ДАНИЛО й ІГОР
тіточні сестри ЗОСЯ і ГАЛЯ
свати БОЛЮБАШІ й ІВАНУСІВИ
сестрінки ОРИСЯ, ЛІДА і ЗОНЯ

•

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на видавничий фонд Канадського Наукового Товариства ім. Шевченка на руки д-ра Богдана Стебельського, 140 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada.

Ділимося з Друзями, Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що дня 6-го січня 1973 року, по довгій і тяжкій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, відійшла у Вічність на 76-ому році життя

НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА

бл. п.
МАРІЯ КВАСНИЦЬКА

ПОХОРОН відбувся 8-го січня 1973 р. у Fort Lauderdale на цвинтарі Memorial Gardens.

Про молитви просить залишений в глибокому смутку —

ЧОЛОВІК СЕРГІЙ

Д-р ВІКТОР К. САЙКЕВИЧ

нар. 15-го травня 1916 року в Синькові, пов. Радехів, Україна, був забитий у зударі авт дня 7-го січня 1973 року, на своїм 57-ім році життя.

Саме у перший день Різдва Христового вибрався св. п. Доктор зі своєю Дружиною Марією та сином Орестом на Різдвяну Службу Божу до Чікаго. Недалеко від дому наїхав на нього несподівано і в шаленій скорості молодий ще чоловік і вдарив авто Доктора з фронту-лівої сторони. Доктор був забитий на місці. Дружина Марія, з дому Шомбер, була важко ранена, а син — легше. Обоє відставлено до шпиталя. Дружина по операції повернула до пам'яті і поволі приходить до себе. Про смерть мужа не знає. Син взяв участь у похороні Батька.

В смутку по великій втраті:

ІРИНА САЙКЕВИЧ-БОРУТА — донька з мужем МИКОЛОЮ
ОРЕСТ САЙКЕВИЧ — син
Д-р П. САЙКЕВИЧ з родиною — брат
ОЛЕНА ЛИХОВИД — сестра з родиною
Діти, Онуки й Дружина убитого брата ПИЛИПА
АННА ШОМБЕР — мати МАРІЇ з родиною

Всім незгаданим тут Кревним і Приятелям голосимо сумну вістку і просимо про щирі молитви за оставших при житті і св. п. Доктора. Віримо, що Бог нагородить їх ласками за добре серце, а ми, рідня, не поминемо їх у своїх молитвах.

Д-р ПЕТРО САЙКЕВИЧ

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

бл. п.
Інж. МОДЕСТА МАКАРА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в **ПОНЕДІЛОК, 22-го СІЧНЯ 1973 року**
о годині 8-ій ранку
в церкві св. Йосафата в Воррен, Міш.
про що повідомляє

дружина ОЛЬГА з ДІТЬМИ

Замість квітів на могилу

бл.п. ВАСИЛЯ МІЗЯ

50.00 дол. на фонд „Церква в Потребі" зложив

КЛЮБ ВИСОКОШКІЛЬНИХ АБСОЛЬВЕНТІВ в Ню Джерзі

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ Т-ВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
— ВІДДІЛ ІЛЛИНОЙ —

ділиться сумною вісткою, що 12-го січня 1973 р., по короткій, важкій недузі несподівано помер

бл. п. д-р ВАСИЛЬ ШИМАНІВ

Член Товариства, наш Друг і Приятель.

•

Висловлюємо глибоке співчуття для ВШановної Дружини, ближчої і дальшої Родини.

•

Хай американська земля заступить Йому рідну!

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка картин Омеляна Мазурика в Парижі

У колекції модерного мистецтва, в Парижі, 19 грудня 1972 року відкрито виставку картин Омеляна Мазурика. **Виставка** відбулася на запрошення французької галерії Cimaise de Paris при 72 Boulevard Raspail і тривала до 6-го січня ц.р. Це велике досягнення нашого молодого українського мистця, що французькі галерії запрошують його до індивідуальних виставок.

Відкриття пройшло дуже успішно, з участю численної французької та української публіки та з присутністю французьких мистецьких критиків. Критик „Нувель Літерер" із великим захопленням висловлювався про краєвиди О. Мазурика.

На виставці О. Мазурик показав 25 ікон та краєвидів, переважно темперою, а теж і олією, та портативний іконостас із каплиці НТШ в Сарселі. Ікони Мазурика — модерні, українські, створені на підставі українсько-візантійського іконопису. Краєвиди О. Мазурика очаровують глядача чимсь містичним і надприродним. У них проявляється особливе відчуття природи і кольору, які є висловом внутрішніх почувань та роздумувань мистця, а не копіюванням природи.

Омелян Мазурик перебуває і працює в Парижі від 1968 року. Народився він в Брежаві на Лемківщині, де й провів своє дитинство серед чарівної природи Карпат. В 1964 р. він закінчив Академію Мистецтва в Кракові і там же працював професором мистецтва аж до свого виїзду до Парижу.

У 1971 році на виставці „Ар Сакре" (релігійного мистецтва) жюрі відзначило першою нагородою іконухрест. О. Мазурика. Праці Мазурика були також експоновані в Осінньому Сальоні в 1970 і 1971 рр.

У катедрі св. Володимира в Парижі є прекрасний модерний іконостас роботи О. Мазурика. Професор історії мистецтва д-р Вол. Годис писав про нього у „Сучасності" (вересень 1971, ч. 9): „Думаю, що Омелян Мазурик показав у серці Франції фібр душі, ритм серця відрубної у своєму відчуванні та в творчому пориві, а тим самим і вигляді, суть української культури".

Ще один іконостас О. Мазурика знаходиться в Бельгії. Інші його картини та гравюри є в галеріях і музеях Києва, Сянока, Кракова, Софії, Чикаго й Бофффало, як теж в численних приватних колекціях.

Омелян Мазурик має запрошення на самостійні виставки в Німеччині, Великій Британії, Канаді та ЗСА.

Французький критик André Canel ось так написав про О. Мазурика: „...У цього мистця сенс кольору характеристичний східньому мистецтву... Малюнком, який нагадує емаль, О. Мазурик несподівано очаровує нас цікавою симетричною композицією й експресіоністичним обличчям своїх святих. Частина його праць складається з модерних ікон у візантійській традиції. Кольори зіставлені в спосіб, який надає святости постаттям, а стилізований рисунок є повний творчої сили".

Дарія Зельська-Даревич

Збірку „Різдвяний Дар" продовжено

Ню Йорк (Я.П.). — Товариство за Патріярхальний Устрій УКЦеркви, Відділ в Ню Йорку, повідомляє, що проголошена цьогорічна збірка „Різдвяний Дар" на Фонд „Церква в потребі" проходить з добрими успіхами. Нюйоркська громада переслала вже частину грошей з різдвяними побажаннями для Його Блаженства. На бажання багатьох збірку „Різдвяний дар" Товариство рішило продовжити до дня 10-го лютого ц.р., й тоді перешле повну суму з нагоди 81-их Роковин Верховного Архиєпископа, що припадають на день 17-го лютого. Пожертви проситься надсилати поштою на адресу: The Patriarchal System, N.Y. Branch, c/o Self-Reliance, 98 Second Ave., New York, N.Y. 10003, як також можна складати особисто в крамниці „Арка", 48 Схід 7-ма вул., або в Т-ві „Самопоміч", 98 Друга Евню в Ню Йорку. Всім видається відповідні потвердження, які є важними для податкових відтягнень.

Отець проф. д-р Ізидор Нагаєвський доповідав в Ню Йорку

Ню Йорк (М.Г.). — Заходами Українського Богословського Т-ва, Товариства священиків ім. св. Андрея і Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦеркви, Відділ в Ню Йорку, 16 грудня 1972 р. відбулась доповідь в Українському Народному Домі на тему: „Екуменічна ідея та Помісність Української Католицької Церкви", яку виголосив о. Ізидор Нагаєвський. Доповідача представив о. Климентій Приймa.

Щоб краще висвітлити сучасну ситуацію УКЦеркви, прелеґент о. І. Нагаєвський від загальних стверджень перейшов до історичних фраґментів з історії Церкви. Спершу він відзначив ролю мирянина в Христовій Церкві: „чим є душа для тіла, тим мирянин є для Церкви. Українська Католицька Церква знаходиться у надзвичайно критичнім положенні. Небавом УКЦерква буде відзначати 1 000-ліття, на протязі якого вона перетривала важкі хвилини упадку, як також піднесення. На жаль, не витворився динамічний католицизм, як це ми бачимо в інших народів на захід від нас, у поляків й інших. Коли одного разу запитали Папу Пія Х за польських католиків, то він мав відповісти — „ці поляки, вони поляки, поляки і ще раз поляки, а щойно тоді католики".

Прелеґент представив, як формувались духові прикмети Української Церкви. Називав визначних українських митрополитів, як Іларіона, Клима Смолятича, Іпатія Потія, Могилу, Веліяміна Рутського й ін. Поруч з ними назвав і таких, які зводили нашу Церкву на манівці, уводили латинізацію і заводили целібат.

З того часу, себто від Львівського Синоду, що відбувся 1891 р. багато змінилося. Поступово уведено целібат і наш обряд уподібнювався до латинського. Коли прийшов на митрополичий престіл Митрополит Андрей Шептицький і почав користуватися правами, які належали нашій Церкві, він мав право утворювати нові епархії, скликати синоди чи собори. Ні більше ні менше — він користувався патріяршими правами. Деякі католицькі кола, як і сама Москва, почали опрокидувати такі права Митрополита Андрея, твердячи, що він таких прав не має. Очевидно, справа опинилась у Римі. При цьому доповідач розказав цікавий епізод. Митроп. Андрей покликався на листа Пія Х, у якому ці права, які він виконував, були поручені. На жаль, копію цього листа серед ватиканського архіву не знайдено. На щастя Митрополитові Шептицькому вдалося відшукати цей лист в архіві УКЦеркви. Коли він мав листа у своїх руках, вирішив сам поїхати до Риму. По дорозі стається випадок: на границі пропадає його валізка, в якій був цей лист. Скоро валізку знайдено, але в ній не було листа.

В листі були потверджені патріярші права нашої Церкви. З того випливає, що привернення цих прав для львівського митрополита Кир Иосифа Сліпого не було новим і в жадному випадку привілеєм. Все це говорить, що наша Церква мала автономію, себто була помісною і це її право належить і сьогодні. На потвердження повищого доповідач навів переклад листа Папи Клементія УІІІ, в якому ці всі права були ґарантовані при підписанні унії.

Доповідач нагадав Вселенський Собор Ватиканський ІІ, а зокрема його ухвали й постанови, які він виніс по відношенні до Східніх Церков і тим самим до нашої Церкви. На цьому Соборі були привернуті права Української Церкви. Поруч з тим він також звернув увагу, як вже у той час нав'язувався діялог з висланниками московської Православної Церкви, називаючи, що деякі з цих висланників мали на зовні рясу, а були справжніми КҐБістами. Цей діялог найбільше заважив на долі нашої Церкви. Що являє собою патріярх московської церкви Пімен найкраще представляє російський письменник Солженіцин.

Опісля о. І. Нагаєвський подав хронологічний перебіг подій у нашій Церкві. Це що сталося у нашій Церкві, від приїзду до Філядельфійської Метрополії кардинала де Фюрстенберга почерез номінацію нових єпископів і висилки секретних документів до наших владик, ініціював і здійснював безоглядно Ватикан.

Доповідач навів цікаву деталь — коли вмирав Папа Іван XXIII, він сказав, хто були два номіновані кардинали не названі по-імені, це були Митрополит Кир Иосиф Сліпий і Архиєпископ Беран. Папа Павло і про це знав, але щойно за два з половиною років надав йому кардинальську гідність. Таємницею осталось, чому ж тоді Верховний Архиєпископ Кир Иосиф не брав участи у конкляві.

Зокрема зупинився над ватиканськими листами: над відмовним листом Папи Павла УІ піднести нашу Церкву до гідности патріярхату і останнім листом Секретаря Стану кардинала Дж. Війо.

Доповідачеві й всім присутнім за участь подякував голова Т-ва мгр Я. Щербанюк.

У КИЄВІ РОЗПОЧАЛИ ПРОДУКУВАТИ ЕОМ „ТРЕТЬОГО ПОКОЛІННЯ"

Київ. — Наймодерніші в СССР електронно-обчислювальні машини „третього покоління" розпочали серійно випускати на Київському заводі електронно-обчислювальних керівних машин. Кореспондент „Ізвестій" з 7-го січня А. Доленко з Києва не називає ні одного прізвища інженера, очевидно, з „оборонних міркувань". Він пише, що нові ЕОМ значно менші розмірами від попередніх та що вони „призначені для автоматичного керування різними галузями народного господарства". Нові ЕОМ дістали серійну назву „М-4000", і вони діють на компактних, інтеґральних схемах. У більшості над ними працюють не звичайні робітники, а інженери й висококваліфіковані техніки, особливо у відділах остаточного врегулювання. „Серійний випуск цих машин сприятиме створенню технічної бази для автоматизації виробництва і управління виробництвом".

СПОРТ

ГАКІВКА

„Чорноморська Січ" — Кінельон Г.К. 8:2

„Чорноморська Січ" — Пассейк Велей Г.К. 8:0

Обидві високі перемоги „Ч. Січ" здобула у чергових мистецьких змаганнях, в Гаківковій Лізі Велі Скейтерс, що відбулися 28 грудня м. р., і 4-го січня ц. р. на льодовій арені Дж. Ф. Кеннеді в Нюарку.

Завдяки цим важливим перемогам „Ч. Січ" дальше задержала чолову позицію в показнику табелі гор, в якій наші гаківкарі ведуть досі без поразки.

В грі з Кінельон ґолі для „Ч. Січі" здобули двократно Марко Будний з подач Квіна і Соловея та Соловей з подачі Будного в 1-му періоді. В 2-му періоді дальших три ґолі стрілили двократно Квін з подач Будного і Фегера, Словей з подачі Будного і Кох з подачі Залізка. У цьому ж періоді Кінельон стрілили два ґолі. В 3-му і останньому періоді останнього ґоля вечора здобув Будний з подачі Фегера і цим самим осягнув свій черговий „гет трик" сезону.

У змаганнях з Пассейк Велей, в яких воротар Іван Барбадин встановив свій так зв. шавт авт, не пропустивши жодного ґоля, переможні ґолі для „Ч. Січі" здобули Кузів з подачі Є. Семенюка і Соловей з подачі Суровича в 1-му періоді. В 2-му періоді двократно Будний з подач Квіна і Соловея та Кох від Фегера. В 3-му періоді Марко Будний здобув свій другий „гет трик" тижня, стрілившим третього ґоля вечора з подачі Соловея. Дальших 2 ґолі здобули: Фегер з подачі Коха і Мельник від Семанишина.

Склад „Ч. Січі": Барбадин, Дзіман, Залізко, Буняк, Р. Семенюк, Є. Семенюк, Кох, Сурович, Будний, Кузів, Фегер, Соловей, Квін, Семанишин, Мельник. Менаджер П. Семенюк, тренер Д. Квін.

В кінці тижня Є. Семенюк, Л. Соловей і Залізко взяли участь в складі Збірної Ліґи, в змаганнях з юнацькою дружиною Філядельфійського професійного гаківкового клюбу в Трентоні.

ФУТБОЛ

„Чорноморська Січ" — Пассейк Італіян СК 0:1

Минулої п'ятниці 5 січня, розпочалися мистецькі гри „міні футболу" — сімкового турніру Шейфера, які відбуваються в Арморі Петерзону. В першому вечорі турніру зазнали дошкульних поразок фаворити пар, між якими найбільш несподіваними були висока програна Португальського клюбу з Турецьким клюбом „Бозкурт" 0:4 і Ірляндського клюбу Елизабет з „Фрайніс" італійці з Петерзону. „Ч. Січ" програла заслужено з сильною сімкою Пассейк Італієн, вислідом 1:0. „Січовики" заграли свої найслабші змагання в історії цих турнірів. Вправді в грі італійські футболісти замітної переваги не мали, одначе їх напад влучно використовував помилки оборонців „Ч. Січі", з яких з одної в останній хвилині зустрічі здобули свого цінного ґоля. Найкраще виказався в цій грі воротар Лісевич, який двократно оборонив, майже певні ґолі.

В інших змаганнях вечора, минулорічний чемпіон турніру СК „Рома" закінчила ремісом з польською „Віслою" 0:0, нічиєю 2:2 закінчилися теж змагання „Молфети" з „Італією" Вейон.

У наступну п'ятницю „Ч. Січ" грає з СК „Рома".

Склад „Ч. Січі": Лісевич, Касіяненко, Паньків, Каздоба, Ілич, Ренерей, Фарміґа, Ткач і Гільґерс. Менаджер М. Паливода.

Традиційні Спортові вечерниці

Цьогорічні традиційні вечерниці відбудуться в Грецькій залі при 510 Лінден Плейс в Орендж, Н. Дж. Товариський Коктейл призначений на час 8-8:30 год. веч. Грає оркестра Богдана Гірняка.

Місця при столиках можна ще замовляти в крамниці „Дніпро": тел. 373-8783.

О. Твардовський

ГАКІВКА

„Чорноморська Січ" — Маунт Лейкс 5:3

Нюарк 21-го грудня 1972. — Після короткої перерви, розпочалися тут дальші мистецькі гри Ліґи Велі Скейтерс. У чергових календарних змаганнях „Ч. Січ" відбула зустріч з клюбом Маунт Лейкс, з яким здобула переконуючу перемогу, вислідом 5:3. У 1-му періоді „Січовики" вели 1:0, що його здобув Фегер з подачі Мельника. В 2-у періоді гості виявилися більш аґресивними, здобувши 2 ґолі. Вирівнюючого ґоля для „Ч. Січі", в цьому періоді, здобув Квін з подачі Будного. В 3-му і останньому періоді, маючи значну — в грі перевагу, українські гаківкарі забезпечили перемогу, після цього, як двократно — Мельник з подач Фегера і Будного та Фегер з власної акції — стрілили дальших три ґолі. У кінцевій фазі змагань гості здобули 3-го ґоля.

У своїй дивізії Гаківкової Ліґи Велі Скейтерс в показнику табелі гор „Ч. Січ" займає перше місце.

Стан в показнику табелі гор „Ч. Січ" II в Гаківковій Лізі Юньйон Кавнті:

	гор	точок	воріт
1. Плейнфілд ГК	2	14:2	35:11
2. „Чорноморська Січ" II	8	11:5	36:14
3. Айронбавнд ГК	8	10:6	36:23
4. Вестфілд ГК	8	7:11	27:39
5. Юньйон ПАЛ	7	3:11	18:26
6. Вудбридж ГК	7	1:13	11:50

Мистецькі змагання в Гак. Лізі Юньйон Кавнті „Ч. Січ" II відбуває кожного вівтірка увечері на льодовій арені Воріnанко в Елизабеті. Лігові гри в Гак. Лізі Велі Скейтерс „Ч. Січ" І відбуваються кожного четверга вечерами на льодовій арені Дж. Ф. Кеннеді в Нюарку.

Сімкові футбольні турніри

Обидві старші футбольні дружини „Ч. Січі" беруть участь в сімкових турнірах, що проводяться на протязі зимових місяців. І футбольна дружина, вже в наступну п'ятницю розпочне свій зимовий сезон в сімковому турнірі Шейфера, який продовжуватиме кожної п'ятниці в залі Арморі в Петерзоні.

II дружина бере участь в турнірі в залі Арморі в Елизабеті. Квитки вступів на обидва турніри можна набувати в домівці Т-ва, або в представників Управи „Ч. Січі" в домовлених місцях перед окремими змаганнями.

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 6871. Тарзан перебуває у павукоподібних людей

Загублена оселя подивугідних створінь — Тарзан мусів побачити її, щоб повірити!

У, ах, ах, у, у!

Поки я навчуся мови цих павукоподібних людей ти, Міті, будь перекладачем для мене!

Ай-Ю каже, що він не думав, що живуть такі великі й сильні створіння, як Ти! Він хоче, щоб ти залишився з павукоподібними людьми довгий час, щоб вони могли навчитися речей, яких ти знаєш!

Тату, мій приятель Ю-Ю каже, що павукоподібні люди збудують великий-великий дім для Тарзана!